

[Svend Nielsen.]

Aar, og jeg har ikke Opfattelsen af, at der, naar vi har afdraget paa denne Lejesum i 2, 3 eller 4 Aar, vil blive Tale om, at vi kan sige: Nu afleverer vi igen det brugte Materiel til Englænderne og siger Tak for Laan og Tak, fordi vi fik Lov til at betale Lejen. Man maa gaa ud fra, at der ogsaa her bliver Tale om en Materielanskaffelse, der vil indgaa i Genopbygningen af Forsvaret paa længere Sigt.

Mit Parti er af den Opfattelse, at den Holdning, man fra engelsk Side har indtaget under de Forhandlinger, der har været ført, har medført, at Forudsætningerne for Brigadens Afsendelse ikke længere eksisterer. Vi staar fortsat paa det Standpunkt, at vi er klar til at gaa ind for, at det Kontingent af Tropper, der er Tale om, stilles til Raadighed for Afløsningstjenesten i den britiske Besættelseszone, men det er vor Opfattelse, at det er ret og rimeligt at forlange det Synspunkt respekteret, som under samtlige de Forhandlinger, der har været ført med England, er blevet hævdet af den sidende Regering.

Af den Frem sættelsestale, Forsvarsministeren holdt forleden, synes det meget klart at fremgaa, at det, der faktisk er sket her, er, at man fra engelsk Side har gennemtvunget sit Synspunkt, at man ikke har været til at formaa til at afvige fra den Linie, man fastlagde paa et meget tidligt Tidspunkt. Jeg kan som sagt ikke se, at der er nogen som helst Grund til, at vi skal bøje os for det engelske Synspunkt. Det er maaske meget forstaaeligt, at Englænderne vil have afsat en Del af deres udrangerede Materiel, Forretning er nu engang Forretning, men et saadant Synspunkt kan vi under ingen Omstændigheder gaa ind for i Forbindelse med de Problemer, vi har med at gøre, naar Talen er om Genopbygning af vort Forsvar. Der er allerede øvet megen Kritik, ogsaa fra dette høje Tings Talerstol, over for en Del af det Materiel, vi har faaet fra England, og efter de Betingelser, hvorpaa vi skal aftage det Materiel, der her er Tale om, vil Kritikken næppe blive mindre, end den har været indtil Dato. Vi ved jo, at der efter denne Lov om Brigadens Afsendelse til Tyskland vil følge Skattelove til Dækning af de Udgifter, der er forbundet dels med Brigadens Udrustning, dels med dens Ophold i den britiske Zone. Vort Parti erkender Nødvendigheden af, at Forsvaret genopbygges paa fornuftig og forsvarlig

Basis, men vi finder det lidet hensigtsmæssigt, at vi, naar der er Tale om Anskaffelser til vort Forsvar, fortsat gaar ind for Præmissen som den, der her er Tale om. Foruden at vi paatvinges Englands Synspunkt, hvad angaar Betalingen for denne Udrustning, sker der nemlig noget andet, som efter min Opfattelse ikke er mindre alvorligt, og som det ikke er mindre nødvendigt at drage ind i Debatten. Der sker i Virkeligheden det, at vort Land lidt efter lidt tvinges ind under bestemte Stormagters Vaabensystemer. Sligt tjener ikke den fortsatte Hævdelse af vort Lands Selvstændighed, og jeg kan heller ikke se, at en saadan Udvikling kan være i Overensstemmelse med det Synspunkt, som den højtærede Udenrigsminister gav Udtryk for i sin Tale paa Befrielsesdagen: at Danmarks Opgave var at frigøre sig for Afhængighed af andre Lande.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg henstille til dette høje Ting at tage op til Overvejelse, om vi ikke under den videre Forhandling om denne Sag bør fastholde det Standpunkt, som ikke een Gang, men ofte har været fremført fra dansk Side under Forhandlingerne: at vi stadig er klar til at paatage os den Afløsningsopgave, som der i sin Tid blev givet Løfte om, men at det vil være ret og billigt, at man fra engelsk Side stiller den fornødne Udrustning til Raadighed for Brigaden, ikke som en Gave til vort Land, men som et Laan for den Periode, hvori vore Tropper skal øve deres Gerning i den britiske Zone i Tyskland.

Jørgen Jørgensen:

Jeg er ikke i Stand til at svinge mig op til de Højder af Begejstring, som er kommet til Udtryk hos enkelte Ordførere, navnlig det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, ved Behandlingen af denne Sag. Jeg forstaar egentlig ikke, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft kan bebrejde nogen, at man har søgt at faa Antallet af Soldater, der skulde til Tyskland, formindsket. Mener det ærede Medlem virkelig, at det i den Situation, som Danmark er i, vilde have været forsvarligt, om vi ud over de Soldater, vi nu har indkaldt, skulde indkalde 10 000—12 000 Mand, hvad vi jo skulde have gjort, hvis vi var gaaet ind for, som det oprindeligt var Tanken, at afsende en Brigade paa 10 000—12 000 Mand? Er det ikke en alt for letsindig Maade at behandle Problemet paa? Danmarks økonomiske Stilling er ikke saa-